

Een razende roeland

Een woelwater met ADHD, anorexia nervosa en een tic deed nooit iets op z'n elfendertigst. Al van jongs af was hij een spring-in-'t-veld. Curieus genoeg vond hij prompt emplooi als duvelstoejager bij een sjofele antiquair die ook een antiquariaat uitbaatte.

Deze detaillist managede zijn toko vanuit een negentiende-eeuws neorenaissancistisch herenhuis. Driemaal 's weeks liet hij hem in een bazaar, waar men non-stop terecht kon voor duizend-en-een artikelen, als stagiair buffelen. Bepaald niet je van het.

Ook werd hij herhaaldelijk tewerkgesteld in een douanedepot waar exclusieve transitogoederen, bestemd voor een excentrieke kno-arts, en dépôt werden bewaard. Statten had echter zijn absolute voorkeur. Funshoppen was een van zijn favoriete hobby's.

Zijn partner Truus, geen excuustruus overigens, fêteren met een pikant bikinietje, een chique ceintuur of een eau-de-cologneflesje was voor hem het summum. Hij vleide zich dan ook met de gedachte dat hij voor haar de ware jakob was.

Ocharm, pinpas geskimd en portemonnee gegapt. Een financieel debacle dreigde. Toen ook nog eens Truus' felblauwe trijpen toque afwaaide en in de fecaliën belandde, scheidde zij acuut van hem. Mogelijk wachtte hem het franciscanenklooster en het celibaat.

Terneergeslagen verzeilde hij ten langen leste in een uit eensteensmuren opgetrokken laatmiddeleeuwse ruïne. Hier moeten ooit amoureuze rendez-vousjes hebben plaatsgevonden, dacht hij verlekkerd. Hoewel afgetobd was zijn misère hierdoor snel weggeëbd.

Daar het die dag extreem mistte en buig weer was, miste hij de trolleybus. Dit verplichtte hem zijn hybrideauto te gebruiken. Thuis fakete hij een migraine waarop zijn Tsjetsjeense au pair hem vijf paracetamolletjes aanreikte. Hij lag toen rap in Morpheus' armen.